75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 145. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 9-го СЕРПНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, AUGUST 9, 1968 No. 145. VOL. LXXV.

РИЧАРД М. НІКСОН НАЙМЕНОВАНИЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКИМ КАНДИДАТОМ НА ПРЕЗИДЕНТА В ПЕРШОМУ ГОЛОСУВАННІ

Маямі Біч, Флорида. — 8 серпня по півночі Республіканська Конвенція найменувала на кандидата на президента колишнього віце-президента 55 - річного Ричарда Ніксона. Номінація сталася вже в першому голосуванні, коли виявилося, що Ніксон дістав 692 голоси делеґатів, губернатор Ню Йорку Нелсон А. Рокефеллер —277, а губернатор Каліфорнії Роналд Ріґен — 182. Ніксон, переможений Джаном Ф. Кеннеді у виборах 1960 року, тепер легко переміг своїх противників, які не брали участи у правиборах, але сподівалися здобути номінацію, рахуючи на те, що колишній віце - президент програв був і змаг за пост губернатора в Каліфорнії. Противники Ніксона виступили до змагу запізно і не мали чим заімпонувати делеґатам, які бачили кількарічну працю колишнього віце - президента для Республіканської Партії та його зусилля під час цьогорічних правиборів. Номінаційна сесія Конвенції зачалася о год. 5-ій по полудні 7-го серпня, але голосування не могло початися вчасніше, бо демонстрації в користь всіх трьох змагунів за номінацію тривали дуже довго, і постійний предсідник Конвенції конґресмен Форд часто користав зі свого молотка та закликав до спокою, щоб можна було, згідно з пляном, перевести голосування. Номінаційні промови в користь трьох кандидатів на номінацію виголошували такі особи: Пані Айві Бейкер, Пріст Стівенс рекомендувала делеґатам найменувати Каліфорнійського губернатора Ричарда Ріґена; пеннсилвенійський губернатор Реймонд П. Шейфер пропонував номінацію нюйоркського губернатора Нелсона А. Рокефеллера, і губернатор Спіро Т. Еґню закликав делеґатів найменувати колишнього віце - президента Ричарда М. Ніксона. Пані Пріст Стівенс, вихваляючи губернатора Ріґена, пригадувала, що два роки тому в 1966 році виборці в Каліфорнії мали досить фальшивих обіцянок демократів і вибрали на пост свого губернатора Роналда Ріґена. Цього року ціла Америка вибирає свого провідника, і делеґати повинні найменувати на провідника цієї країни Ріґена — людину, яка зможе привернути довір'я світу до нашої любої країни, людину, що зможе відновити віру американців в себе самих, в нашу країну і в нашого Бога. „І тому, казала пані Пріст Стівенс я зголошую на номінацію на найвищий пост президента ЗСА його ексцеленцію губернатора Каліфорнії Достойного Роналда Ріґена". Губернатор Реймонд П. Шейфер зголосив кандидатуру губернатора Рокефеллера. Він сказав, що ця Конвенція дає тепер Республіканській Партії велику й величаву нагоду служити, а може навіть і врятувати цю країну. Керуючися мудрістю нашого вибору, казав губернатор Шейфер, маємо можливість об'єднати глибоко роз'єднаний наш нарід. Наша країна направду шукає нового й великого провідника. Ми потребуємо тепер нового Лінкольна, незвичайної людини, людини з інтеліґенцією, яка могла б реально і з відвагою розв'язувати важливі проблеми. Губернатор Шейфер зголосив кандидатуру Рокефеллера, який не вестиме радісної оптимістичної, ані не песимістичної політики, тільки політику реалістичну, політику великої і здорової країни. Свою промову закінчив Шейфер словами: „Найменуймо, пані й панове Рокефеллера, який найпевніше зможе виграти вибори". Губернатор Спіро Т. Еґню виголосив номінаційну промову в користь Ніксона. Він закликав делеґатів в цій історичній годині поставити на чоло цієї країни людину, яка зможе в цьому грізному поменті з успіхом виконувати свої відповідальні завдання. Маємо людину, казав губернатор Еґню, яка довгі роки розбудовувала і скріплювала партію, яка обороняла завжди політичних засад, хоч деколи це не збільшувало її популярности. Ця людина подорожувала по світі, поширюючи американські ідеали волі. Вона працювала разом із президентом Айзенгавером, в добі добробуту і в добі війни. Ця особа знає, які обов'язки має Президент цієї країни. Ніксон знає, які завдання матиме Президент ЗСА в найближчих роках. Його думки і пляни пізнали виборці в стейтах Ню Гемшир, Висконсин, Індіяні, Небраска, Південній Дакоті й Ореґоні, де він виграв правибори і де промовляв на многолюдних зборах. Люди, які співпрацювали з Ніксоном у Вашинґтоні, знають, що він з успіхом зможе виконати свою місію. І тому, коли американський нарід має сказати своє слово в листопаді, то він його скаже в користь Ніксона. Еґню заявив при кінці своєї промови, що ця країна потребує в цій історичній хвилині людини, яка мала б діяти в цих часах. Цією людиною є Ричард Мілгавз Ніксон. Конвенція вже в першому голосуванні вибрала Ніксона на кандидата на президента, давши йому 1,238 голосів. За Рокефеллером залишилися 93 голоси, за Ріґеном 2.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 8 серпня, 1968

В АМЕРИЦІ

ЗСА ВИПУСТИЛИ В КРУЖЛЯННЯ довкола Землі за допомогою ракети Аджена-Атляс ракету - сателіт, яка має суперсекретні прилади, що можуть фотографувати те, що потрібне для оборони цієї країни. Ця ракета зможе ширяти над деякими місцями на Землі впродовж вісьмох-дев'ятьох годин. Цю ракету випустило летунство з летунської бази в Кейп Кеннеді. Це сталося, хоч продовжуються переговори в справі мораторіюму щодо керованих ракет між СССР і ЗСА. Та не дармує і СССР. Недавно, як повідомляє розвідка, Москва випустила два розвідчі сателіти, які були в орбіті по 12 днів.

РЕКОМЕНДУЮТЬ ЗБІЛЬШИТИ ВЛАДУ й авторитет для генерального секретаря Організації Американських Держав. Окрема п'ятичленна комісія працювала три місяці і тепер опублікувала висліди студій, в яких домагається, щоб не тільки підтримати генерального секретаря ОАД, яким є колишній президент Еквадору Гальо Пляза, але щоб збільшити його засяг діяння та дати до його диспозиції модерно вишколений персонал, який міг би працювати за допомогою машин - компюторів. В генеральнім секретаріяті мали б бути постійні адміністраційні та фінансові референти.

ВИЯВЛЯЄТЬСЯ ТЕПЕР, ЩО В БОЛІВІЇ згинув не тільки один із головних комуністичних ватажків на Кубі Ернесто Че Ґевара, але й 12 інших визначних кубинських комуністів, між якими були армійські офіцери та чотири члени Центрального Комітету Кубинської Комуністичної Партії. Це видно з недавно виданих записок Че Ґевари в Ню Йорку під заголовком „Повний щоденник Че Ґевари та інші документи". В першім виданні щоденника були тільки псевдоніми вбитих підпільників, якими були високі кубинські армійські старшини. Болівійське населення не підтримало кубинських підпільників на своїй землі.

ПАЛАТНА КОМІСІЯ В СПРАВІ УРЯДОВИХ ДІЙ побоюється, що в країнах Латинської Америки можуть вибухнути заворушення за кілька років, якщо не вдається там здійснити земельну реформу та поліпшити мешканеві умовини. Ця Комісія стверджує, що цілі Союзу для Поступу не є реальні, коли оцінювати їх на основі семирічного існування. Член повищої Комісії конґресмен Джан Мосс, демократ із Каліфорнії вивчав відносини в Арґентині, Бразилії, Чіле, Колюмбії, Панамі, Перу і Венесуелі. Звіт Комісії закликає до дальшої праці, щоб не допустити до катастрофи.

ПОНАД 100,000 ДЕМОНСТРАНТІВ мають демонструвати проти війни під час Крайової Демократичної Номінаційної Конвенції в Шикаґо. Таке заявив Ренні Дейвіс, координатор Крайового Мобілізаційного Комітету в справі закінчення війни у В'єтнамі. Демонстрація відбудеться 28 серпня, саме тоді, коли відбудеться голосування в справі номінації кандидата на президента. Демонстранти прибудуть з цілої країни і будуть збиратися в парках, робітничих залях, церквах, на пляжах і міських площах. Ціль демонстрації — здраматизувати справу війни у В'єтнамі та проблему перебудови міст.

У СВІТІ

ПІД ЧАС ПЕРЕГОВОРІВ У СПРАВІ В'ЄТНАМУ, які відбуваються в Парижі, американська делеґація передала представникам Північного В'єтнаму список 14 полонених північнов'єтнамських моряків, забраних у полон американськими військами, Всі вони мають бути звільнені з полону. Передаючи список Гарриман висловив побажання, щоб уряд Північного В'єтнаму приготовив і передав ЗСА подібний список американських летунів, які перебувають в північнов'єтнамському полоні.

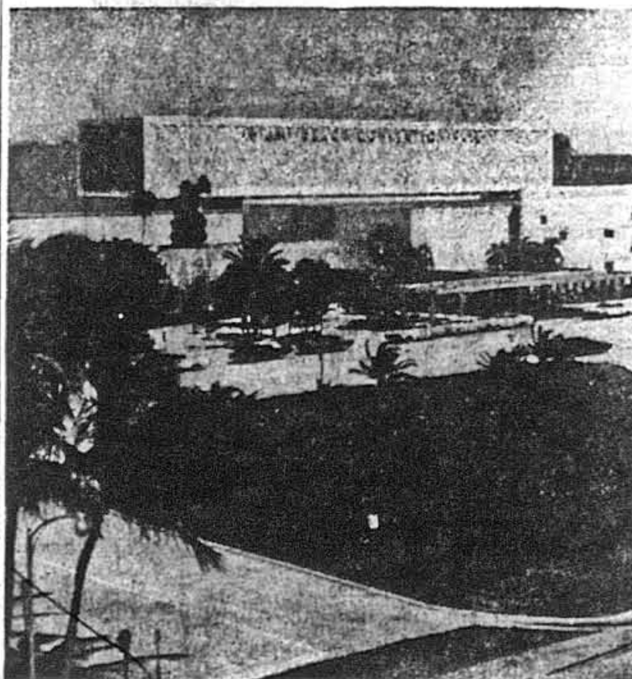
ПРЕЗИДЕНТ ЮГОСЛАВІЇ ТІТО прибуде в п'ятницю цього тижня з державними відвідинами до Праги. Його відвідини були заплановані початково на кінець липня і згодом на початок серпня, але з огляду на зустрічі з комуністичними партіями в Черні і в Братиславі були відкладені. Перебуватиме Тіто в Чехо - Словаччині два дні і в політичних колах сподіваються, що урядові чинники та населення ЧССР будуть його вітати ентузіястично, як прихильника здійснюваної в цій країні демократизації.

ПРЕДСТАВНИКИ АМЕРИКАНСЬКОГО і польського урядів підписали угоду про те, щоб ті особи в Польщі, які дістають річні ренти з Америки, могли їх діставати, живучи в Польщі. Переговори в цій справі велися довше як півроку, і під час того ренти не були виплачувані. Згідно з новою умовою американська амбасада 80 відсотків річної ренти виплачуватиме в польських золотих, а на 20 відсотків даватиме купони, власники яких зможуть за тверду валюту в окремих крамницях одержувати ті товари, яких немає на польському ринку.

СОВЄТСЬКИЙ СУД У ТАШКЕНТІ ЗАСУДИВ 23-літнього американського туриста Стівена Ебнея з Мілвокі на три роки ув'язнення за перепачковування опіюму до Совєтського Союзу. Його арештовано 9 червня, як він вертався з Кабулу в Афґаністані. Ебней є одинадцятим із черги західнім туристом, арештованих за шмуґлювання наркотиків до СССР.

ЄПИСКОПИ АНГЛІКАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ, зібрані на конференції в Лондоні, виступили проти декларації Папи Павла VI в справі контролі народин з допомогою штучних чи хемічних засобів. У своїй заяві вони висловили своє признання Папі за його турботи про недоторканість подружого життя, але водночас ствердили, що вони не погоджуються з висновками Папи, що штучні засоби контролі народин є противні „встановленому Богом ,порядкові". Згідно з поглядом англіканських єпископів, кількість дітей у родині є справою сумління батьків.

ЕСПАНСЬКА ПОЛІЦІЯ провела у зв'язку із вбивством двох поліцистів численні арешти серед баскійських націоналістів у провінції Ґіпузкоа. Заарештовано понад 50 осіб, в тому багатьох священиків, адвокатів й інших професіоналістів. Вбитий у п'ятницю минулого тижня поліцист був керівником еспанської таємної поліції в названій провінції.

Будинок Маямі Біч Конвеншен Голл — в якому відбувалася конвенція Республіканської Партії

Республіканський кандидат на Президента Ричард М. Ніксон

Нелсон А. Рокефеллер

Роналд Ріґен

252 вояки В'єтконґу згинули в семиденних боях в дельті ріки Меконґу

Сайґон. — Згідно з повідомленням військових чинників, в семиденних боях, що відбувалися в дельті ріки Меконґу, згинули 252 комуністичні партизани. Ішли бої головним чином в лісистих околицях у Мінг, віддалених яких 110 миль на південний захід від Сайґону. В боях брали участь з'єднання американської піхоти і південнов'єтнамської морської піхоти, висаджуючись з гелікоптерів і з моря з допомогою човнів. Втрат у військах союзників не було. Поранені були тільки три американські і чотири південнов'єтнамські вояки. Рівночасно з цим повідомляють, що в середу 7-го серпня ц.р. вояки В'єтконґу знищили частинно тимчасовий міст на шляху 4, до сполучає Сайґон з дельтою ріки Меконґу, яких 15 миль від Сайґону. Увечері цього ж дня міст уже був направлений. У північних провінціях вояки морської піхоти ЗСА вбили в бою біля Дананґу 23 північнов'єтнамських вояків.

Чехо-Словацький режим закликає пресу до стриманости в коментуванні справ закордонної політики

Прага. — Президія Центрального Комітету Комуністичної Партії Чехо - Словаччини звернулася з закликом до редакторів і співробітників чехословацьких газет і журналів, бути стриманими в коментуванні внутрішніх і закордонних справ, зокрема в ділянці закордонної політики. Відкликаючись на зустрічі в Черні та Братиславі, як важливий успіх в розвитку взаємин з іншими „соціялістичними" країнами, в заяві президії стверджується таке: „Президія ЦК КПЧ сподівається, що всі журналісти — робітники преси, радіо і телевізії будуть надалі брати до уваги в дусі комуністичної партії Чехо - Словаччини національні і міжнародні інтереси чехословацького народу і держави, коментуючи ті чи інші події, зокрема в засягу закордонної політики". Відновлення свободи преси в ЧССР було однією з головних справ, що привели до зудару з Совєтським Союзом і слухняними Москві комуністичними режимами. Водночас із цим закордонні кореспонденти повідомляють із Праги, що чехословацький уряд шукає наполегливо шляхів для здобуття кредитів від західніх держав, які допомогли б Чехо - Словаччині змодернізувати її відсталу подекуди індустрію і зробити її більш успішною в здобуванні міжнародних ринків.

ТРИ АМЕРИКАНСЬКІ УНІВЕРСИТЕТИ ВШАНУВАЛИ УКРАЇНСЬКОГО КАРДИНАЛА ПОЧЕСНИМИ ДОКТОРАТАМИ

Три американські університети: Університет Сітон Гол в Савт Орендж, Н.Дж., Університет Лойолі в Шикаго та Католицький Університет Америки у Вашинґтоні вшанували українського Кардинала, Блаженнішого Верховного Архиєпископа Йосифа наданням йому почесного докторату. Першим надав цю почесть Верховному Архиєпископові Університет Сітон Гол, що сталося в червні 1967-го року. У відсутності почесного докторанта, диплом прийняв тоді для нього Стемфордський Владика Йосиф, а Верховний Архиєпископ щойно тепер міг відвідати цей університет. Нижче подаємо описи церемоній надання почесного докторату в Шикаґо і Вашинґтоні та опис відвідин в Савт Орендж, Н. Дж.

В УНІВЕРСИТЕТІ ЛОЙОЛІ В ШИКАГО

Шикаго, Ілл. (В.М.) — З нагоди перебування в Шикаго, Верховний Архиєпископ Кир Йосиф Сліпий був відзначений почесним докторатом Університету ім. Лойолі.. Церемонія наділення докторату з гуманістичних наук гоноріс кавза відбулася 28 липня в кампусі згаданого університету, що ним завідують Отці Єзуїти.

Достойний гість, Кардинал Йосиф, прибув в асисті шістьох українських Владик, між ними Митрополитів філядельфійського Амвросія та вінніпеґського Максима, з якими того ж дня співслужив велику архиєрейську Службу Божу, та інших священиків. Адміністрація університету — декани та представники професорського збору на чолі з президентом о. Джеймсом Меґваєром зустріли гостей в окремій вітальні. Церемонія була приватна, проста, проте, дуже гідна.

Почесна стійка кадетів з прапорами впровадила Почесного Гостя до авдиторії. В процесії брали участь Владики, професори в тоґах і члени адміністрації. Після процесії, майстер церемонії д-р Василь Маркусь, професор політичних наук, відкрив цю спеціяльну конвокацію, привітавши присутніх, а Шикаґський єпископ Кир Ярослав Ґабро відмовив молитву. Президент університету привітав Блаженнішого Верховного Архиєпископа і висловив радість, що він зміг включити у свою програму відвідини університету. Університет ім. Лойолі вітає в особі українського Князя Церкви видатного церковного діяча, мученика за віру, вченого богослова високої кляси та випускника єзуїтських високих шкіл. Промову президента університету — з міркувань протоколу — перекладено на українську мову.

Тоді майстер церемонії відчитав офіційний текст, т. зв. „цитацію", якою відзначено кандидата на почесний докторат і зарекомендував університетській владі наділити це високе відзначення. У відповідь президент проголосив традиційну формулу: „Владою, яку мені надано, відзначаю Вашу Еміненцію докторатом гоноріс кавза з гуманістичних наук" та передав Блаженнішому диплом, Члени адміністрації і о. прелат В. Паска поклали на рамена Верховного Архиєпископа докторську накидку (капюшон).

У відповідь Верховний Архиєпископ Кир Йосиф виголосив англійською мовою промову, в якій дякував керівництву університету за виявлену йому шану. Він нагадав своє виховання й теологічну освіту під вмілим проводом ОО. Єзуїтів, вдячно згадуючи досвід та знання набуте в Інсбруцькому університеті. Далі промовець сказав, що він багато з того скористав у своїй педагогічній та науковій праці, головно, будучи ректором Богословської Академії у Львові. Верховний Архиєпископ підкреслив і свої теперішні турботи за свіжий доробок священства і української інтеліґенції, для чого він заснував Український Католицький Університет в Римі.

„Я твердо переконаний — заявив промовець — що нація і спільнота, які бажають розвиватися і пережити лихоліття, повинні творити для цього тривкі інтелектуальні підвалини. Я так само впевнений, що український народ та наша східня вітка католицизму можуть і повинні внести свій вклад до Вселенської Церкви та в загальну скарбницю людської культури". Дякуючи від себе й українців керівництву університету за врочистість, Верховний Архиєпископ ще побажав видатних успіхів Університетові Лойолі в Шикаго з грядучим столітнім ювілеєм цієї найбільшої єзуїтської школи в Америці в 1970 р.

В церемонії взяли участь українці працівники університету, представники українського наукового і громадського світу, всього близько 30 осіб. Після формальної церемонії присутні підходили до Верховного Архиєпископа та мали нагоду під час скромного прийняття ділитися враженнями про цю небуденну врочистість.

В КАТОЛИЦЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ У ВАШИНҐТОНІ

Вашингтон. — У п'ятницю, 2-го серпня, тут в Католицькому Університеті Америки відбулася велика врочистість надання почесного докторату права Первоієрархові Української Католицької Церкви, її Верховному Кардиналові Йосифові Сліпому. Уже на деякий час перед год. 11-ою, в якій мала відбутися врочистість, кілька сотень спеціяльно запрошених громадян, між ними багато молоді, зібралися в авдиторії Колдвел Голл, у якій мало відбутися врочисте надзвичайне зібрання для наділення почесного докторату. У визначеному часі на залі, під тривалі апляви ввійшли головні дієві особи цієї врочистости: Верховний Архиєпископ Кардинал Йо-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Порядок похоронних обрядів по сл. п. ген. О. Загродському

Ню Йорк, Н. Й. — З Комітету Вшанування Пам'яті ген-полк. Олександра Загродського повідомляють, що порядок похоронних обрядів є наступний: Друга панахида відбудеться в похоронному домі П. Яреми, при 7-ій вулиці в Ню Йорку в п'ятницю, 9-го серпня ц. р., о год. 7:00 увечері. В суботу, 10-го серпня ц. р. о год. 8:15 рано відправиться в тому ж похоронному домі коротка Літія, після чого Тлінні Останки померлого будуть перевезені до Савт Бавнд Бруку, Н. Дж., та після Служби Божої в Церкві - Пам'ятнику зложені на вічний спочинок на православному цвинтарі св. Андрія. Для учасників похорону замовлений автобус, який від'їде з-під похоронного дому.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 9118.
Передплата: На рік $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. В Джерзі Сити і закордоном: На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. Для членів УНСоюзу, чоловіків і жінок — 65 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

На дорозі до Єдности

Зустріч Верховного Архиєпископа Української Католицької Церкви Кардинала Йосифа Сліпого і Митрополита Української Православної Церкви в ЗСА Іоана Теодоровича, яка відбулася в рамцях відвідин Кардинала в країнах Північної Америки в середу 7 серпня цього року в осідку Консисторії УПЦ в ЗСА у Бавнд Бруку, буде записана в аналах української церковної і національної історії, як одна з найвидатніших подій нашого часу. Це ж бо вперше зустрілися, обнялися і привітали один одного словом миру і любови первоієрархи двох українських Церков, роз'єднаних на протязі довгих століть.

Народжені й виросли, як і вірні їхніх Церков, у різних вірах, вони усвідомили й висловили те, що глибоко живе у свідомості й совісті українського народу — потребу єдности у змаганні до великої мети. Про те, що дані Божим Провидінням дві різні дороги обох Церков починають зустрічатися, і що ті, які йдуть цими різними дорогами, починають знаходити одні одних „в дусі тієї любови, яка нас має єднати" — казав Митрополит Української Православної Церкви Іоан. Про конечність зближення, зрозуміння, а то й опам'ятання і про радісну хвилину зустрічі „на дорозі до нашої єдности", до одної спільної мети — говорив Верховний Архиєпископ Української Католицької Церкви Йосиф.

Те, що донедавна здавалося неможливим і невикональним, починає здійснюватися на наших очах: від підсвідомих прагнень, через молитовне об'єднання до величної візії духової єдности! І тому з такою радістю і надіями вітають українці всього світу першу зустріч первоієрархів Українських Церков — Православної й Католицької.

Підготова до зміни

У З'єднаних Стейтах Америки кожний четвертий рік, у якому вибирають президента країни, є підготовою до зміни. До цієї зміни приготовляються, її заповідають і її одні очікують, а другі побоюються, зокрема обидві великі партії, як та, що при владі, так і та, що намагається і сподівається владу перебрати.

Очевидно, що до зміни приготовляється і найбільше її прагне опозиційна партія, в цьогорічному випадку Республіканська, яка саме тепер відбуває конвенцію, вибере свого кандидата на президента і робить та робитиме все можливе, щоб після виборів у листопаді опозицією займалася Демократична партія.

Підготова до зміни ведеться завжди в двох відношеннях: політичної програми і людей. Першу зміну, зміну програми, оформлюють схвалювані конвенціями обидвох партій „плятформи", а зміну всю приготовляє найменування на тих конвенціях кандидатів на президента.

Республіканська плятформа вже відома, але можна передбачати, що не далеко від неї відбіжить і плятформа Демократичної партії. Сен. Діркcен, який очолював комісію, що приготовляла плятформу, представляючи плятформу конвенції, дотепно висловив надію, що вона зможе послужити „провідною зіркою" для Демократичної конвенції. Завжди так було й не інакше буде цього виборчого року, що обидві плятформи заповідять для американського народу всі можливі благодаті. Мир і добробут, менші податки і більші заробітки, збільшена опіка для всіх, що її потребують, нові міста і шляхи, більше шкіл і менші оплати за науку, — все, чого тільки людина прагне, має свій відгомін у передвиборчих плятформах обидвох партій. А після того прийдуть два нові кандидати на мешканців Білого Дому та їхні передвиборчі переліцитовування, як в обіцянках, так і у взаємних докорах.

Американці вже мають свою опінію про передвиборчі плятформи та про передвиборчі кампанії кандидатів. Очевидно, все це має вплив і на вислід виборів. Але часто на цей вислід впливають, іноді рішально, цілком інші фактори, включно з виглядом кандидата, як це сталося 1960 року між демократичним кандидатом Джаном Ф. Кенеді й республіканським кандидатом Ричардом Ніксоном.

Цьогорічні вибори заповідають зміну, вже хоч би тому, що президент Джансон відмовився кандидувати на перевибір і до Білого Дому прийде новий мешканець. Не залишиться без змін і американська внутрішня та закордонна політика, хоч ці зміни можна вважати радше за дальший крок у змаганні до тих ідеалів, яких прагне кожний нарід і до яких таки найбільше зближена Америка: воля і мир зі справедливістю для всіх.

ДЕ ҐОЛЛЬ — РЕВОЛЮЦІОНЕР

Париж. — Так назвав себе президент Франції в одній з недавніх промов. Ці слова повторив міністер народної освіти Едґар Фор у дебатах в парляменті 25 липня про реформу шкільництва. Фор зазначив, що його партія не є реакційна і не стоїть на послугах капіталізму:

„Коли б ми були вибранцями трестів і монополій, то ми не були б у парляменті в такому великому числі".

До цього міністер додав в сторону опозиційних партій:

„Немає доказів, що наші виборці в 1967 році (мова про вибори до парляменту, в яких партія де Ґолля зазнала великих втрат) були консерватистами, але ті, яких ми здобули з того часу, раніше голосували за вас. Вони, безперечно, належать до лівиці".

Така парадоксальна ситуація склалася у Франції внаслідок подій з квітня - травня 1968 року, коли на вулицях Парижу студентська молодь і частинно робітники (до того „припрягся" злочинний елемент) будували барикади й билися з поліцією. Ці розрухи в столиці та в інших великих містах Франції не могли б похитнути підвалин V Республіки. Але страйк майже 10 мільйонів робітників показав урядові де Ґолля, як глибоко невдоволені маси низьким рівнем життя в цій країні. Бо — „хіба ревуть воли, як ясла повні"?

Де Ґолль і його партія зрозуміли, що вони здобули більшість у парляменті тільки щасливою нагодою: виступи анархістів, троцькістів, маоїстів, кастристів і подібних „вічних революціонерів" нагнали страху рядовому французові і занепокоїли частину зорганізованих робітників, навіть комуністів, бо анархістичні групи не мали по суті ніякої позитивної програми. Вони знали, чого вони не хочуть: існуючого режиму. Але за що вони боролися, будуючи барикади і перевертаючи автомобілі на вулицях, сам Бог відає.

Більшість у парляменті де Ґолль здобув також у значній мірі обітницями реформ, які для консервативної частини Франції звучать як революційні: підвищення заробітної платні та пенсії і навіть участь робітників у керуванні підприємствами.

Але лишається сувора дійсність: щоб підвищити платню за працю, треба більше й дешевше продукувати і продавати товарів у границях Франції і в чужих країнах. Коли товарів внаслідок підвищення платень робітникам не можна продати, французькі підприємства не можуть конкурувати з підприємствами інших країн на світових ринках. На пенсії, на нові будинки, на школи треба грошей. Зрівноважити державний бюджет неможливо, бо Франція мусіла взяти велику позику в міжнародному валютовому банку. Одночасно де Ґолль не хоче зректися свого задуму зробити Францію атомовою державою. Це пожирає величезні суми грошей.

Є познаки, що довголітній прем'єр Помпіду був проти „революційних" плянів де Ґолля у внутрішній і закордонній політиці. Він єдиний мав відвагу сказати генералові „ні". На його місце прийшов Кув де Мюрвілль, міністер - виконавець волі президента.

Як новий уряд розрубає „гордіївський вузол" суперечних плянів де Ґолля — трудно передбачити. Але економісти — знавці господарства Франції не ворожать особливих успіхів урядові де Мюрвілля. Уже заборонні мита, встановлені новим урядом для товарів, імпортованих із країн Европейської Господарської Спілки, показали слабість французької індустрії, що не може конкурувати з дешевими товарами Німеччини, Італії та Голляндії. „Революційний курс" французького уряду гальмує розвиток Европейської Господарської Спілки в напрямі до тіснішого об'єднання.

Viator

Сталева Корпорація Ріпаблік касує збільшені ціни на сталь

Вашингтон. — Минулого тижня деякі сталеві корпорації повідомили про те, що вони мусять збільшити ціну на сталь на 5 відсотків тому, що новий договір із сталеварами збільшив робітничі заробітки, що збільшило кошти продукції сталі. Президент Джансон гостро виступив проти подорожчання сталі, твердячи, що воно неоправдане збільшенням робітничих заробітків. Та сталеві корпорації не послухали перестороги Президента. Тоді Уряд повідомив, що Департамент Оборони та інші урядові аґенції не будуть купувати сталі в тих корпораціях, які збільшили ціну на сталь. І це помогло, бо Сталева Корпорація Ріпаблік, яка збільшила була ціну на сталь, повідомила, що вона касує збільшення ціни, не хотячи втратити такого замовника, яким є урядові аґенції, що потребують річно сталі на сотки мільйонів долярів. Сталева Корпорація Армко не скасувала вищих цін на сталь.

ГОТУЮТЬСЯ ВІДЗНАЧАТИ 50-РІЧЧЯ АН УССР

Київ. З кінцем липня ц.р. тут створено окрему урядову комісію для відзначення 50-річчя Академії Наук Української ССР, датою заснування якої совєтські пропаґандисти визначають день 11 лютого 1919 року, всупереч тому, що ця Академія була заснована насправді декретом уряду Української Держави, як Українська Академія Наук 14 листопада 1918 року. Перейменовано УАН в АН УССР щойно з початком 1936 року.

Д-р Михайло Біда

ФЕДЕРАЛЬНА РЕЗЕРВНА СИСТЕМА ЗСА

(4)

Дії відкритого ринку

До головного завдання Відкритого Ринку належить купівля і продаж цінних паперів, головне державних бондів (говерpermент секюритис) на вікритому ринку. Це становить головне завдання Федеральної Системи у ділянці контролі загальної маси резерв (запасів) банків - членів від 1920 року.

Через купівлю державних цінних паперів (бондів) Федеральна Резервна Влада збільшує резерви банків-членів, а через продаж державних бондів зменшує грошові резерви банків - членів.

Коли Федеральна Резервна Влада захоче, то вона може витворити нові резерви для комерційних банків з поміччю спонуки, що дає поштовх і напрям до нових позичок та інвестицій.

Коли з якихось певних причин Федеральна Резервна Влада вирішує заохотити банки видавати більше позичок, то звертається до Відкритого Ринку і купує там, наприклад, державні бонди вартости 1 000 дол. Ця, скажім, трансакція відбулась у комерційнім банку. Одержані за державні бонди гроші дають банкові 1 000 дол., тобто новий депозит - кредит (новий резервний балянс) у федеральних резервах. Таким чином Федеральний Резервний Банк витворив 1 000 дол. нових резерв для комерційного банку у виміну за 1 000 дол. вартости державних бондів. Отже, зростання грошових резерв примушує комерційні банки поширювати нові кредити. Ні один банк не хоче тримати зайвих грошових резерв безчинно, а старається, щоб ці зайві гроші давали якийсь прибуток у формі відсотків. У випадку, коли банки не мають де вміщувати ці гроші у позику на догідних умовах, вони купують за них державні бонди й тим забезпечують собі певний прибуток.

Коли Федеральна Резервна влада з якихось причин вирішує зменшити надмірний розвиток господарської експансії, вона звертається до Відкритого Ринку, і той починає продавати державні бонди для всіх, хто захоче їх купувати, тобто для банків та індивідуальних осіб. Гроші, видані на бонди, зменшують надмірні грошові запаси, а також зайві гроші у приватних людей. У випадку, коли на державні бонди попит малий, Федеральна Резервна Влада може зменшити ціну на них. Це робиться в такий спосіб: номінальну ціну бондів залишається ту саму, лише підноситься процентову стопу бондів. У практиці це може бути так: коли, наприклад, процентова стопа становить 4%, то для більшої заохоти купувати бонди підноситься її на 5%.

Зміна редисконтової стопи

Коли банки - члени мають замало грошей, вони можуть їх позичити у Федеральних Резервних Банках так, як індивідуальна особа позичає гроші в комерційному банку. Коли приватні особи позичають гроші в банках, вони підписують т. з. „Notes" або "Commercial paper", тобто векселі, а банк ці векселі опісля редисконтує в Резервному Банку. Процентова чи дисконтова стопа, переводжена Федеральними Резервними Банками, зветься редисконтовою стопою — "rediscount rate".

Федеральний Резервний Банк маніпуляцією редисконтової стопи може збільшувати або зменшувати попит на позики у комерційних банках.

Зміни та вимоги для банків - членів

У 1913 р. запроваджено зміни тим, що уповноважено Правління Директорів (The Board of Governors) у ділянці леґальних резервних вимог банків - членів, тобто існуючий 7%, 10% і 13% для сіл, міст та великих міських банків у цілому. Під сучасну пору Правління Директорів має величезну леґальну силу в ділянці резервних вимог. Через піднесення вимог Правління Директорів старається елімінувати надмірні грошові резерви банків - членів, а при тому може прямо заборонити банкам - членам більшу кредитову експансію. Коли, наприклад, банк - член має 1,000,000 дол. і 200, 000 дол. резерв (запасів), а леґальні резервні вимоги у відношенні до цілої суми становлять 16%, комерційний банк має 40,000 дол. надмірних резерв, що їх може правно використати для уділення кредитів. Але коли Правління Директорів захоче стримати кредитову експансію, то підвищує леґальні вимоги до 20% і в зв'язку з тим леґальні резервні вимоги депозитів негайно зростуть до 200,000 дол. і таким чином надмірні банкові резерви будуть цілковито елеміновані (виключені). Отже, низькі резервні вимоги збільшують надмірні резервні фонди, а натомість більші леґальні резервні вимоги зменшують резервні фонди.

Ефективність у зміні леґальних вимог залежить від дуже багатьох подібних обставин, а головне від дій Відкритого Ринку.

Дібраний контрольований кредит

Мета цієї контролі — реґулювати надмірну масу банкових кредитів, тобто, щоб якась їхня частина не була вжита для кредитової діяльности. Федеральний Резервний Акт спеціяльно наказує Федеральній Резервній Владі, щоб вона охороняла, тобто не вживала надмірних банкових резерв для спекулятивних цілей.

(Далі буде)

Леся Лисак

ДАРУНОК ДЛЯ РОМКА

Ромко знав, що коли він закінчить середню школу, батьки подарують йому щось цінне. Бо, поперше, це йому за тутешнім звичаєм належалося, а подруге — батьки не були вбогі. Тому він частенько й виразно натякав, що це мало б бути. Авто. Не мусить навіть бути зовсім нове, може бути трохи вживане, тільки щоб добре їздило. І Ромко мав багато арґументів, чому саме він хотів би мати своє авто. Здавалося, батьки зрозуміли його і мовчки погодилися—коли нагло вдарила ця несподіванка!

Так, таки добре вдарила, бо про це ніколи не було розмови, і Ромкові щось такого ніколи не приходило на думку. Батько урочисто заявив — мати держала руки зложені, немов до молитви, — що Ромко поїде з прогулянкою на Україну. Ромко так був заскочений, що мовчав добру хвилину, поки спромігся на протест: „А це чому?" Тоді батько вигукнув: „Хіба ти не розумієш? Це тобі від нас матуральний дарунок!" І в нього був такий вираз на обличчі, немов би він доконав щось незвичайно велике. А мати піднесла хусточку до очей і тихо сказала: „Поїдеш, Ромцю, відвідати бабуню". І витерла очі.

Супроти такого обороту справи Ромкові не залишилося нічого іншого, як невдоволено мовчати. Це ж було явне розчарування, він надіявся одержати ключі до свого власного авта, а тут якась прогулянка на Україну. Батько це запримітив і сказав голосно: „Це твоя батьківщина!" Ромко тільки з чемности ще раз змовчав. Він міг сказати батькам, що це вони народилися на Україні, а він народився і виріс у місті, яке лежить в Нюйоркському стейті... Він не хотів робити прикрощів мамі, в якої все ще були вогкі очі...

Власне, Ромкові завжди пригадували Україну. Коли був ще маленький, мама розказувала про неї і читала книжечки. Потім долучились до того братчик на пластових сходинах і вчителька в суботній українській школі. Батько приносив українські книжки і намовляв, щоб Ромко їх читав. А крім того літні табори, свята, концерти, академії... Треба ще додати зауваження старших — батькових та маминих приятелів, — коли Ромко часами говорив у їхній присутності не по-українськи.

Словом — про Україну завжди була мова, та, правду кажучи, для Ромка це було щось і далеке і нереальне. Було незрозуміло, чому батьки і всі старші так тим захоплюються. Ромко не раз думав: що там на Україні було таке особливе? Мама згадувала приходство, де жили дідуньо, бабуня, тітки. Велика меція празник, на який з'їздилося багато гостей, або ті прогулянки під час вакацій! Гості приїздили фірами, а на прогулянки йшли пішки. Велика мені приємність іти піцки полями до якогось там лісу на малини! Кошичок малин можна купити в супермаркеті за кводра.

Якось Ромко спитав, що вони пили, коли відчували спрагу під час такої прогулянки. Мама сказала: „Воду з джерельця під лісом". Розказала з усмішкою, як приємно пити воду з лопухового листка. Теж мені приємність! Пляшка кока-коли безсумнівно краща від якогось там лопуха й джерельця! „Біґ діл село або навіть те приходство!" — думав Ромко. Там навіть електрики не було!

Але коли батько щось вирішить, а мама схвалить — тоді немає ради. І Ромко рад-не-рад провів кілька днів на пакуванні речей у дорогу та вислухуванні безконечних вказівок, що йому треба буде там робити, сказати, на що поглянути. Там, на тій маминій і батьковій Україні.

Наостанку мама сказала найважливішу для неї — не для Ромка — річ: „Ми вже повідомили бабуню про твій приїзд. Вона нетерпеливо тебе вижидає. Вона страшенно радіє й приготовляє для тебе особливий подарунок".

„Ще один! — подумав без ентузіязму Ромко. — Дивно, що ці старші ніяк не можуть зрозуміти нас, молодих". Але з чемности сказав уголос: „Чи мама знає, яку саме несподіванку приготовляє для мене бабуня?" — „Знаю, але ти мусиш це сам побачити" - відказала мама.

За кілька тижнів Ромко повернувся. Ніби дивно, щоб за такий короткий час хлопець міг змінитися, та зміна була. Ромко приїхав якийсь поважний, вдумливий. Він, який досі не любив розказувати батькам про те, що думає або що переживає — нагло розщедрився на слова й почав оповідати про усе детально. Розказав про все, що бачив і яке воно йому видавалося. Часто повторював: „Мені сподобалися наші люди. Вони такі здорові духом". Сподобалася йому країна, хоч бачив чимало недостатків, а про люксуси, до яких він в Америці звик — не могло й бути мови. Всі ці матеріяльні речі вразили його менше, як батьки побоювалися. Про бабуню оповідав дуже багато, з особливою теплотою й ніжністю. І тоді гордим рухом поклав перед батьками те, що привіз від бабуні: вишивану сорочку. Подивився батькам прямо у вічі й сказав: „Колись я був би такої сорочки ніяк не вдягнув. Мені було б смішно. Теперноситиму її. Вона має для мене велику вартість".

Ані батько, ані мати не спитали, що саме так змінило Ромка, який досі вважав Україну чимсь далеким і нереальним. Проте, вони всі троє знали, що цей несподіваний дарунок без порівняння цінніший за те, що колись вимріяв собі народжений на чужині хлопець...

Л. Щербатюк

ФІЛІЯ, ФІЛІЯ...

(НОСТАЛЬҐІЙНЕ)

(2)

А там уже маневрування нема. Тому треба рятуватися тут, негайно, у ту ж мить. Потопаючий соломинки хапається, так і я вхопився старого учнівського способу і закричав ридма:

— Я сі вчив, але пан професор взяв собі на мене око![2]

Не чекав я, що той оклепаний тактичний маневр мені допоможе. Та ось у цьому моменті на полі биття інтервеніювала моя вірна альянтка-мама. Ставши між мною і батьком, вона обурено заявила йому:

— Так, бідна дитина цілими вечорами сліпає над тими математичними закарлючками, а ти тільки те й знаєш, що за ремінь хапати!

Насправді бідна дитина сліпала не над математичними закарлючками, а над детективними американськими романами в польських перекладах (Ех, деморалізувала нас та Америка вже й тоді!). Але завдяки мамі, спасибі їй, я був урятований — наступило завішення зброї: батько завісив ремінь на ґвіздку.

Здавалось, ніщо вже не сколихне цього ідилічного перемир'я. Тож я преспокійно профутболив ціле пообіддя під Лисою горою. Та ба, мій батько не з тих, що б мовчки терпіли кривду своєї дитини. Ого, не на такого попали! Тож на другий день, знову таки не порозумівшися зі мною, він пішов до директора гімназії із скаргою (ну, ви собі уявіть!) на професора д-ра д-ра д-ра Балея за те, що той несправедливо „виказав"[3] мене на конференції. Не знаю, що сказав директор Вербицький тричі докторові Балеєві. Але на найближчій лекції математики шарпнуті зненацька двері розчахнулися з таким несамовитим грюкотом, неначе б їх вирвав з одвірків якийсь страхітливий гігант. Та, замість гігантного страховища, у клясу вкотилася більярдною кулею маленька лисоголова постать професора Балея. Вкотилася й підкотилася простісінько до ... мене.

— Гниль українського народу! Марш до таблиці! — скомандував він лаконічно.

... Іду, мов на ешафот. На таблиці виписана каліграфічно, вперемішку по-грецькому й по-українському, скорбна скарга якогось мученика грецької поезії майбутнього українського поета:

Менін аейде, Теа, — бельфер[4] велика свиня;
ульоменен, ге мері — лупнув цваєра[5] мені.

Стираю таблицю дбайливо й помалу. Це — гра на час. Було б помилкою думати, що такий проволікальний маневр не має жадного глузду. Адже були в історії нашої гімназії випадки чудесного врятування засудженця в останньому моменті, таки з-під самої шибениці чи пак таблиці. Може ж, наприклад, увійти несподівано в клясу директор гімназії, а то й інспектор з кураторії (ух!). Тоді вчитель якстій відсилає свою жертву на місце, а викликає до таблиці щонайкращого учня, бож, певна річ, йому хочеться почванитися перед начальством високим рівнем знання в клясі.

На гіркий жаль, у моєму випадку нічого подібного не трапилось. Таблиця була стерта, і Балей, ставши поруч мене, продиктував:

— Пиши: ікс квадрат плюс три іпсельон зет мінус другий корінь ... — і так далі, тією своєю незрозумілою математичною мовою.

Знічев'я у задніх лавках заскреготіла „жабка"[6]. Милі друзі ... Цей маскувальний маневр має стягнути на себе гнів (і увагу) учителя і таким чином дати нагоду нашому „клясовому першому математикові" поспішити з допомогою мені. Цей маневр був досі завжди успішний з нервовими вчителями, а з Балеєм то й поготів. Але що це таке? Сьогодні маневр виявився, на диво, безсилим: Балей ані не ворухнувся від мене. Тож, поскреготівши ще трішки для годиться, жабка безпорадно вмовкла.

Не допомогло теж, коли два учні одночасно (обставина, що завжди виводила Балея з ладу) зголосили: „Прошу пана професора, я прошу на сторону". Сьогодні Балей тільки нетерпляче махнув їм рукою — ідіть, мовляв, не морочте голови.

Повіяло жахом. Кляса принишкла, відчувши, що тут іде якась особлива й велика розправа. Але з облич товаришів у перших лавках я бачив, що „штафета"[7] від першого математика вже до них наспіла, що вони вже знають розв'язку оцього каторжного завдання. Знають і аж дрижать, щоб своїм знанням поділитися зі мною. Та ба, недріманний цербер стежить пильно не тільки за мною, а й за ними; куди лишень лине мій благальний погляд, туди ж шугає грізний його.

Серед убивчої мовчанки проповзло декілька вічних хвилин ...

— Не вмієш розв'язати навіть такого простенького рівняння! — стьобнув мене голос мого учителя-мучителя.

У цій трагічній ситуації я надумав схопитися останнього способу й відповів понуро:

— Я сі вчив, прошу пана професора.

Це була клясична відповідь. Від старих репетентів[8] переходили з покоління в покоління філософські істинипоради, що мали неоціненну вартість у нашому щоденному гімназійному житті. Однією з них була непохитна засада: ніколи й нізащо в світі не признавайся, що ти не вчився, тобто не приготовлявся дома до лекції. І даремно наші вчителі намагалися втовкмачити нам, нібито краще признатися, що ти не вчився, бо, мовляв, якщо ти вчився, а не знаєш, то виходить, що ти дурень. Горохом об стіну. Учень вислуховував усі ті зрештою цілком логічні переконування і далі вперто твердив: „Я сі вчив, прошу пана професора". Одначе ця відповідь здасться недоречною тільки на перший погляд. Насправді ж вона базується на глибоких основах психологічної діягнози. Признатися, що не вчився? Отакої! Адже тоді „недостаточна нота" неминуча. Коли ж непохитно твердити, що вчився, то при сприятливих умовах можна ще, чого доброго, витягнути на „мінус достаточно з ласки". А що дурнем назвуть, то в цьому ж немає нічого страшного: з уст учителя цей епітет такий щоденний, що навіть не образливий. Зрештою, краще бути дурнем з достаточною нотою, аніж мудрецем з недостаточною — це ж ясне. А насправжки учень не дурень і коли він уперто повторює своє „я сі вчив", то це не тупість, а рафінована провокація, спрямована на таємні закутки вчителевої психіки.

---

[2] У школярській говірці „взяти собі на когось око" — переслідувати когось, робити комусь кривду.

[3] Учительський термін: виказати учня на конференції — дати учневі незадовільну оцінку.

[4] Прозвисько вчителя.

[5] Незадовільна оцінка (знімецька).

[6] Бляшана іграшка, що під натиском видає звук, схожий на голос жаби. Учень тримав її під підошвою, а коли вчитель був уже близько, непомітно пересував її ногою своєму сусідові, а той далі, так, що незабаром жабка обзивалася в протилежному кінці кляси. Учителеві, який необережно дав себе спровокувати, таке „полювання на жабку" коштувало немало нервів. А для кляси це була чудесна розвага дивитися, як учитель метається з кута в кут. Піймати ж винуватців було майже неможливо.

[7] Естафета.

[8] Репетент — злативська учень, якого через незадовільні вислiди залишили в тій самій клясі на другий рік.

ЦЄЇ СУБОТИ, 10-ГО СЕРПНЯ 1968, О ГОД. 9-ІЙ РАНО ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП КАРДИНАЛ ЙОСИФ ВІДПРАВИТЬ УКРАЇНСЬКУ АРХИЄРЕЙСЬКУ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ В КАТЕДРІ СВ. ПАТРИКА В НЮ ЙОРКУ

ТРИ АМЕРИКАНСЬКІ УНІВЕРСИТЕТИ,..

(Закінчення зі стор. 1-ої)

сиф у супроводі Його Еміненції Кардинала Патрика О'Бойля, Архиєпископа Вашінгтону та канцлера Католицького Університету, діючого ректора Університету о. Джана П. Велена, екзекутивного віце - ректора Університету С. Джозефа Нюса, Митрополитів Амброзія Сенишина і Максима Германюка, Єпископів Йосифа Шмондюка, Ярослава Габра, Ніля Саварина й Ізидора Борецького, репрезентанта Апостольського Делегата у Вашінгтоні, секретаря нашого Кардинала о. д-ра Марусина, професорів цього Університету, між ними о. проф. д-ра Войнара та проф. д-ра Романа Смаль - Стоцького. Під час їх приходу на залю, хор місцевої української католицької церкви Пресвятої Родини, під диригентурою п. Миколи Кормелюка, співав „Буди ім'я Господнє благословенне". Пластунки і пластуни з місцевої своєї Станиці привітали Блаженнішого коротким словом та китицею рож.

Урочисту церемонію започаткував молитвою та коротким словом Кардина О'Бойл. Вступну промову виголосив ректор о. проф. Велена, згадуючи про величезні наукові досягнення нашого Кардинала, про його мучеництво й ісповідництво, що символізує героїзм українського народу, про його відданість найкращим ідеалам людства. Мавши все на увазі, Каволицький Університет Америки признав українському Архипастиреві почесний докторат правничих наук. Текст почесного диплому прочитав і передав Верховному Архиєпископові екзекутивний віцеректор Університету, проф. Джозеф Нюс. В дипломі згадано коротко про заслуги почесного Докторанта для науки, для Церкви і Народу, і закінчено словами: „З уваги на ці деякі із заслуг цього достойного й улюбленого Владики, Католицький Університет Америки зі скромністю, але з радістю признає Його Еміненції Йосифові Кардиналові Сліпому ступінь Доктора Прав з почесних причин".

Блаженніший Кардинал Йосиф у своєму слові, виголошеному поправною англійською мовою, згадав про рішальну вартість науки в теперішньому світі, закінчивши свою коротку промову словами: „Я приймаю цей ступінь, як знак респекту для українського народу, що його вшановує цей Університет, між професорським складом і між студентами якого є українці Нехай Господь благословить Вас і дякую Вам". Згаданий хор виконав ще деякі пісні й врочисту церемонію закінчив знову молитвою Кардинал О'Бойл.

Після церемонії відбувся в університетській харчівні спільний обід з участю всіх згаданих достойників та деяких запрошених гостей.

Опісля Блаженніший Верховний Архиєпископ у товаристві о. д-ра Марусина та ще декількох осіб відвідав пам'ятник Тарасові Шевченкові.

ВІДВІДИНИ В УНІВЕРСИТЕТІ СІТОН ГОЛЛ

Нюарк, Ню Джерзі (З. С.). — Не забуваючи цієї особливої почести — надання почесного докторату гуманістичних наук — якою наділив українського Ісповідника-Страдника католицький університет Сітон Гол минулого року, Кардинал Йосиф загостив до цієї установи вищих студій в пообідніх годинах 6-го серпня, 1968 року.

Кардинал Йосиф прибув до університету після короткої візити в українській католицькій церкві в Ню Брансвік, Н. Дж., в асисті Єпископа Йосифа Шмондюка, о. шамб. М. Марусина та о. шамб. Е. Манастирського, і проф. В. Ленцика. На університеті долучились до групи Митрополит Амврозій Сенишин, що прибув тут з Філядельфії в асисті о. шамб. Василя Лостина. Вітали Владику українські професори цього університету, які й причинились у великій мірі до відзначення нашого Кардинала почесним докторатом, а опісля президент університету Єпископ Джеймс Догерті.

Під час обіду в новозбудованому студентському центрі, що названий іменем Єп. Догерті, Кардинал Йосиф дякував за докторат та бажав росту університетові в академічних та дослідних ділянках. На обіді був рівнож присутній Архиєпископ Нюарку Томас Боленд.

Єпископ Догерті, відмічуючи великі заслуги Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа для Церкви і українського народу, сказав, що університет Сітон Гол має честь мати таку людину серед почесних докторантів. „Ви, Владико, є сьогодні філяром Вселенської Церкви і взірцем гідним до наслідування". Єпископ Догерті також відмітив уродинну річницю Єпископа Йосифа Шмондюка, складаючи йому побажання та многоліттєвія. Єпископ Шмондюк прийняв минулого року докторат у відсутності Кардинала Йосифа під час градуаційних церемоній 10-го червня.

З українських професорів були присутні: проф. Осип Андрушків, проф. Ігор Зелик, проф. Василь Ленцик, проф. Василь Стецюк та проф. Микола Чировський. Серед інших гостей були: о. д-р Михайло Гринчишин, парох церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, о. Ярослав Дибка, о. Дмитро Библів та о. Тадей Кравчук. З рамени університету були ще: о. шамб. Едвард Флемінг, екзекутивний віце-президент, о. Тома Фегі, академічний віце-президент, о. Альберт Гакім, ректор департаменту гуманістичних наук, та Михайло Якимів, контролер. Від УНСоюзу були гол. предсідник Йосип Лисогір, заст. гол. предсідника Володимир Сохан та гол. секретар д-р Ярослав Падох.

Кардинал Йосиф, у розмовах з університетськими представниками виявляв зацікавлення в академічній програмі, особливо в дисциплінах теології, філософії, суспільних та гуманістичних наук. Український Первоієрарх дивував господарів так своїм широким зацікавленням, як і добрим знанням англійської мови.

Після обіду Кардинал Йосиф від'їхав до парафії св. Івана Хрестителя на короткий відпочинок перед торжественними Богослуженнями в цій ново-збудованій українській католицькій церкві. Тут йому зложили короткі візити представники міських властей, заступник мейора Нюарку П. Райлі та мейор Ірвінгтону Гері Стівенсон. Кардинала вітали також і представники українських організацій.

АСТРОНАВТИ З ПРОГРАМИ АПОЛЛО дістають вогнетривку одежу, зроблену зі шкла. Вогнетривке буде і накриття голови. Це одіння важитиме 54 фунти, на 22 фунти більше, як одіння давніше, в якому згоріли були три астронавти 18 місяців тому. Та хоч воно важче, то при цьому воно гнучкіше, як давне одіння. Це одіння буде охолоджуване. Астронавти з програми Аполло мають відбути 7 летів. Під час першого пробного лету вони не будуть виходити зі своєї кабіни. Замовлено 100 убрань для астронавтів. Ціна одного одіння виносить від 175,000 до 200,000 дол.

Трентон вітає Первоієрарха

Ніколи ми в Трентоні й не мріяли, що зустріне нас така велика честь і радість і що сам Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф Сліпий загостить до нас. Сталося це зовсім несподівано і на великі приготування не було часу.

Служба Божа була призначена на 8 год. рано (четвер, 2 липня), але вже далеко перед заповідженим часом зібрались вірні, а молодь в уніформах утворила почесний шпалір. Коли врешті приїхало авто і появилась масстатична постать нашого Архипастиря, хор під управою п. Вігуна співом привітав Найдостойнішого Гостя. Біля брами зустрів Блаженнішого місцевий парох, а перед самим входом до Церкви діти вітали його хлібом і сіллю.

Торжественну Службу Божу відправляв Верховний Архиєпископ у сослуженні Митрополита Амврозія Сенишина, о. д-ра Марусина та о. шамб. Лостина. Під час проповіді наш Первоієрарх підчеркнув важливість української мови, обряду і традиції у збереженні єдности Української Католицької Церкви, а також говорив про конечність і силу молитви та любови для всіх, а головно для свого народу. Багато вірних, а головно молоді приняли Найсвятіші Тайни. Передавши благословення для всіх від Святішого Отця, Блаженніший заінтонував пісню „Боже вислухай благання". Після закінчення Служби Божої всі горнулися до нашого Первоієрарха, цілуючи Хрест і його руки. Як і всюди, нашого будучого Патріярха всі вітали в Трентоні з великою любов'ю, сердечністю і безмежною пошаною, даючи тим доказ, що нарід наш бажає єдности Української Католицької Церкви під проводом свого Патріярха. Між іншим, багато вірних із Трентону їхали на історичну зустріч нашого Первоієрарха аж до Торонта, щоби вже там зложити поклін Великому Ісповідникові і пережити незабутні величаві хвилини зустрічі з ним.

З' церкви через шпалір уніформованої молоді наш Найдостойніший Гість зі своїм почетом перейшов до залі, де вже п. Романа Мицикова і п. Михайлина Микитинова приготовили снідаиок, під час якого склав привіт д-р Богдан Ф. Корчмарик.

А потім прийшла невідклична хвилина прощання і від'їзду. Ми безмежно вдячні нашому Первоієрархові за те, що Він загостив також до нашого Трентону і бажаємо, щоби вже скоро після Синоду наших Владик, Він — як Патріярх — ще довгі роки міг без перешкод працювати для добра Української Католицької Церкви і Народу. Його тріюмфальна подорож на нашому континенті у великій мірі причиниться до сповнення мрії вірних Української Католицької Церкви — створення Патріярхату.

Єдність вірних і ентузіястичне вітання нашого Будучого Патріярха є доказом нашої національної зрілости. Воно є також тим плебісцитом, який показав, що вірні Української Католицької Церкви хочуть мати Український Патріярхат і свого Патріярха.

Дарія Кузик

У монастирі Сестер Василіянок в Асторії

Асторія, Н. Й. (Роман Голіят). — В четвер, 1-го серпня ц. р. о год. 9:30 вранці, Їх Блаженство Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф відправив в каплиці сестер Василіянок в Асторії Архиєрейську Службу Божу. У Св. Літургії брали участь: Преосв. Йосиф Шмондюк, Преосв. Ніль Саварин, о. шамб. д-р Мирослав Марусин, о. протоігумен Микола Когут, о. Еміль Манастирський, о. Петро Федорчук та капелян молитовниці Василіянок о. Іван Лейдер (Ісусовець). Вірні виповнили вщерть молитовницю. Багато приступило до св. Причастя. В своїй проповіді Верховний Архиєпископ особливо радів, що має нагоду відвідати цей монастир. „Хмародери, розкішне життя й інші доземні надбання і вигоди, це все набута річ — суста. Але самосвята, якою засвідчають наші сестри так нам, як і чужинцям, це геройські вчинки, головно під цю пору нашого зматеріялізованого світу. Є між нами і такі, які захоплюються всім чужим, і навіть скоро латинізуються, тому, тим більше цінимо тих, які зберігають свій обряд і своє українство..." - говорив Блаженніший, висловлюючи признання Сестрам Василіянкам, за їх працю.

Настоятель клявзурового монастиря є мати Аврелія. Одним із головних завдань цих сестер є опіка над хронічно хворими дітьми, 80 яких під цю пору є під опікою сестер. В другому будинку приміщуються Сестри, настоятелькою яких є мати Марія, відома широким кругам нашого громадянства із своєї збіркової кампанії на цілі Українського Католицького Університету в Римі.

Після Служби Божої, Їх Блаженство в асисті духовенства оглянули приміщення Василіянок, їх бібліотеку, та вписалися в пропам'ятну книгу. На запрошення Мати Марії, Блаженніший з духовенством і світськими особами (д-р Роман Осінчук, арх. А. Осадца з дружиною, д-р Марія Клячко, п-ні Ева Піддубчишин, п-ні Пастушенко, п-ні Поритко, В. Різник з дружиною, фільмовики Ярослав Кулинич і Іван Процик з Мюнхену) мали спільну перекуску.

Про доповідь у Маямі

В „Свободі" з дня 9 липня 1968 року в статті „Маямі — Флорида. — Зустріч СУА" я прочитала згадку про себе, яку дослівно цитую: „українська письменниця Ярослава Острук поділилась з присутніми думками про свою письменницьку діяльність".

Дописувач або не дочув, або зовсім не слухав те, про що я говорила. Я ніколи б не говорила про свою письменницьку діяльність, уважаючи це великим нетактом розповідати про себе, чи свої літературні осяги там де не слід говорити. Письменник може говорити про себе тільки з нагоди його ювілею, чи свого літературного вечора. На зустрічі всі прелегентки говорили про справи виключно СУА.

Запрошена до слова, я підчеркнула велике значення творчої праці письменників тут на вільних землях, а рівночасно громадянством недоцінювання друкованого слова. Поінформувала зібраних, що письменники видають книжки своїми заробленими грішми, які часто не звертають навіть коштів друку. Подала до відома про великий почин Наталії Чаплейко, яка при відділах СУА зорганізувала гуртки „Книголюбів", яких метою є на своїх сходинах обговорювати прочитані книжки, ділитись думками, а рівночасно купівлею книжок піддержувати письменника. Я закликала всіх зібраних при своїх відділах творити такі гуртки.

Ярослава Острук
Філядельфія, Па.

В Ню Йорку створено громадський комітет вшанування пам'яті ген. полк. Олександра Загродського

Ню Йорк, Н. Й. — В понеділок, 5-го сепня ц. р. відбувалася тут в приміщенні Представництва Виконного Органу УНРади з ініціятиви і під проводом голови Представництва, дир. Івана Крамаренка нарада представників діючих тут комбатанських, молодечих і громадських організацій для обміркування справ, зв'язаних з похороном св. п. ген. полк. Олександра Загродського, який помер нагло від розриву серця 4го серпня ц. р. У висліді цієї наради покликано до життя Громадський Комітет вшанування пам'яті ген-полковника Олександра Загродського, що до нього приступили приявні на нараді представники згаданих організацій. Особовий склад Комітету є покищо ось такий: голова генштабу генхор. Аркадій Валійський, заступники голови д-р Іван Козак і д-р Роман Дражньовський, секретар — підполк. Дмитро Бакум, скарбник — Григорій Яремчук, члени — підполк. Петро Самойлів, сот. Борис Єфремов, Мирон Заліпський і Павло Дорожинський. Комітет запрошує всі інші комбатанські, молодечі, жіночі та громадські організації взяти участь у праці Комітету та делеґувати своїх представників.

Тому, що у зв'язку з поштами похорону пок. Генерала виникла потреба придбання фондів на покриття цих коштів, Комітет звертається до всього українського громадянства, а передусім до колишніх Вояків складати на згадану ціль пожертви, які треба слати на конто ч. 46-32 Кредитової Спілки „Самопоміч" — "Selfreliance" Credit Union, 98 Second Avenue, New York, N.Y. 10003, або на адресу скарбника H. Jaremczuk, 11 East 7th Street, New York, N.Y. 10003.

Вже підчас наради Братство „Броди-Лев" жертвувало і виплавило на згадану ціль суму 200 дол. Зголошення вступу до Комітету приймає та всякі інформації в справах Комітету уділює заст. голови д-р І. Козак, ч. телефону: в годинах праці BA-7-5337, а в іншому часі 424-9776.

Глен Спей, Н. Й.

ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНІ ПОМИНКИ

В Зелену Неділю, 9-го червня відбулися тут біля Могили - Пам'ятника на оселі УРСоюзу „Верховина" старанням Координаційного Комітету Українських і Українсько - Американських Комбатантських Організацій міста Ню Йорку при співучасті всіх Комбатантських Організацій Ню Йорку і околиці традиційні Зеленосвяточні Поминки по полеглих і померлих борцях за волю України.

Поминки, які проходили під знаком 50 - річчя Листопадового Чину і створення УГА та 25-річчя постання І-шої Української Дивізії УНА, розпочалися о год. 11-ій ранку св. Літургією в намірені українського народу, яку відслужив в новозбудованій українській католицькій церкві св. Володимира її парох, о. Степан Клепарчук в сослуженні о. Ярослава Кекіпа з Ню Йорку. Син цього останнього загинув в рядах І-шої УД в бою під Бродами. В цій Службі Божій взяли організовану участь українські та українсько - американські ветерани з прапорами. О. Клепарчук сказав патріотичну проповідь, присвячену пам'яті тих, що впали.

Після Богослужби в церкві всі учасники перемарширували походом під Могилу - Пам'ятник, де згадані священики та о. Іван Пайкуш з Пасейку, Н.Дж., відслужили торжественну Панахиду по полеглих і померлих борцях за Україну. Співав імпровізований хор під орудою і. Йосипа Рейнаровича, кол. вояка І-шої УД з Нюарку, Н.Дж. Безпосередньо після панахиди наступні організації через своїх представників склали на Могилі - Пам'ятнику вінки, а саме: Координаційний Комітет Українських і Українсько - Американських Комбатантських Організацій міста Ню Йорку, Пост 304 Українських Католицьких Ветеранів при церкві св. Юрія в Ню Йорку, Братство УСС-ів (п. Степан Бучацький), Осередок СУМА ім. ген - хор. Тараса Чупринки в Ню Йорку, та Українські Діти (2 вінки). З черги після відспівання американського державного гимну, слідувала світська частина святкування, яку відкрив д-р Іван Козак, головний впорядник і провідник свята. Він же вшанував при цьому пам'ять Полеглих за волю України також від імени Головної Управи та нюйоркського Відділу ОбВУА. Головну промову сказав українською та закінчив англійською мовами о. Євген Саґаш, головний командир Українсько - Американських Ветеранів Армії ЗСА. Після нього виступили з короткими промовами пп.: Генштабу ген-хор. А.Валійський від Центрального Комітету Вшанування Пам'яті Головного Отамана Симона Петлюри, д-р В. Левицький від Комітету Побудови Могили - Пам'ятника, Михайло Луців від Католицьких Ветеранів при церкві св. Юрія в Ню Йорку, І. Хома від Об'єднання кол. Вояків УПА, д-р О. Соколишин від Комітету Об'єднаних Американсько - Українських Організацій Великого Ню Йорку, як також від Організацій Визвольного Фронту, Євстахій Манацький від Бережанської Землі та Григорій Яремчук від Братства „Броди - Лев". Свято закінчено відспіванням українського національного гимну.

Після закінчення Поминок біля Могили - Пам'ятника відбувся старанням Управи оселі „Верховина" в павільйоні оселі концерт, присвячений пам'яті полеглих Борців за Україну, а також пам'яті вбитого сенатора нюйоркського стейту, св.п. Роберта Ф. Кеннеді. Програму концерту виконав бас Володимир Тисовський, який проспівав при фортепіяновому супроводі проф. Чічки - Андрієнко 4 пісні.

На пропозицію д-ра Б. Левицького приявні вшанували пам'ять названого сенатора вставанням з місць та хвилинною мовчанкою. Заразом схвалено вислати кондоленційні телеграми родині вбитого, як також Президентові Джансонові і Предсідникові Сенату ЗСА. Телеграми підписали: генштабу ген - хор. А. Валійський, сот. д-р І. Козак, Є. Саґан, д-р Р. Дражньовський, д-р Є. Грабарчук, д-р Р. Ричок і Е. Попіль.

Відтак всі учасники святкування перейшли до їдальні оселі та засіли до спільного обіду. Майстром церемонії був д-р Б. Левицький, який представив і вітав усіх визначніших учасників цієї трапези.

Д-р Іван Козак

Похорон сл. п. проф. Трохима Пасічника

Професор Трохим Пасічник, — довголітній диригент та учитель денної школи при Українській Православній парафії св. Михаїла у Вунсакеті, Ровд Айленд, в суботу 29-го червня, після тяжкої затяжної та довгої хвороби на 72-му році життя помер у Замборанському Меморіял шпиталі.

Тіло покійника перевезено зі шпиталю до Вунсакетського погребного заведення Ді - Парда, і Вунсакетська православна громада покрилась великим смутком, бо цього дня не стало між громадою любимого громадою пана професора Пасічника, як його всі тут звали.

1-го липня о год. 7.30 вечором почалися похоронні відправи, які відслужив настоятель церкви о. прот. Віталій Коваленко з участю о. прот. Михайла Мостенського. По скінченню відправи пан отець прот. Мостенський виголосив гарну промову про життя та культурну працю пана проф. Пасічника, з яким, бувши настоятелем церкви, працював.

Другу промову мав настоятель церкви о. прот. В. Коваленко. В своїй промові о. прот. Коваленко широко торкнувся діяльности й культурної праці та життя професора Пасічника. Він сказав: „Проф. Пасічник жив, горів, боровся за кращу долю своєї Батьківщини та свого поневоленого народу, закутого в кайдани неволі. На чужині, далеко від рідного краю, перестало битись його змучене довгою працею серце".

Промова пана о. прот. Коваленка викликала між присутніми не одну гарячу сльозу, бо проф. Пасічник був дуже щирою та працьовитою людиною, та гарно ставився до людей. Чоловічий хор „Бандура" під диригуванням пана Степана Тепера під час Служби Божої дуже гарно співав.

У вівторок 2-го липня після Служби Божої вунсакетська православна громада зібралась, щоб попрощатися, в останню дорогу з п. проф. Пасічником. Члени хору „Бандура", з якими він довгі роки працював, винесли закриту домовину з церкви, щоб відвезти покійного на його місце вічного спочинку на цвинтар у Бавнд Бруку.

В церкві-пам'ятнику, у у Бавнд Бруку, пан о. прот. Коваленко з прот. Степаном Голутяком відслужили Службу Божу, співав хор „Бандура" під диригентурою п. С. Тепера. По Службій Божій пан о. прот. Ст. Голутяк в сльозах виголосив гарну промову про свою працю з проф. Пасічником. Дуже цінив працю проф. Пасічника, та дуже жалкував, що відійшов від нас зарано.

Також прощав Покійного пан-отець прот. В. Коваленко, як чесну людину, доброго та вірного християнина та побажав йому з Богом спочивати.

Хор „Бандура" над спущеною в могилу труною заспівав пісню „Ой Морозе Морозенку, ти славний козаче".

На фонд видання творів проф. Пасічника зібрано 210 долярів.

Нехай панові професорові Пасічникові чужа земля буде легкою та вічна про його пам'ять.

Степан Лісовий
Вунсакет

ДЕПАРТАМЕНТ ТРАНСПОРТУ СТВЕРДЖУЄ, що половина смертельних випадків на американських автострадах спричинена тим, що автодвії були п'яні під час їзди. Стверджено, що коло 25,000 осіб річно гинуть в автомобільних катастрофах через п'яний стан автоводіїв. За рік часу є принаймні 800,000 автових катастроф, спричинених вживанням алькоголю перед самою їздою або і під час їзди автами

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 3-го серпня 1968 року помер в 78-му році життя

Проф. Д-р
МИРОН ДОЛЬНИЦЬКИЙ

довголітній педагог, науковий, політичний і громадський діяч.

ПОХОРОННА СЛУЖБА БОЖА — у вівторок, дня 6-го серпня 1968 р. о год. 9-ій ранку, в Церкві св. Івана Хрестителя в Дітройті.

ПОХОРОН — дня 7-го серпня 1968 р. о год. 9-ій ранку з похоронного заведення Conrat Funeral, 21 E. 2nd St., Bound Brook, N.J. на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

СОФІЯ — дружина
ІРЕНА ЗАЯЦЬ — сестра
ІГОР ЗАЯЦЬ — сестрінок і
ТАМАРА — похресниця з мужем
РОМАНОМ КУРОПАСЕМ

Замість квітів на могилу нашого Незабутнього Друга
бл. п. **ПЕТРА МЛЯНОВСЬКОГО**
на Фонд Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого
складають

Іван ТЕСЛЯ з Мамою 10.00 дол.
Володимир ТЕСЛЯ з Родиною 10.00 дол.

Дружині Покійного п-ні Ірені, пересилаємо найщиріші співчуття.

ОбВУА — ВІДДІЛ в ЛОС АНДЖЕЛЕС
складає 15.00 (п'ятнадцять) долярів
на Англомовну Енциклопедію Українознавства
замість квітів на свіжу могилу
б. хорунжого УСС
бл. п. **АНДРІЯ ПРОКОПОВИЧА**

Замість квітів на могилу Незабутнього Друга
бл. п. **РОМАНА ЯРОСЛАВА ГЕРУСА**
Приятелі, Знайомі і Своякі зложили
на Енциклопедію Українознавства (НТШ, Сарсель)
такі суми:

по 20 дол. — Евген Коляшківський, Антін і Стефанія Піщаки, Володимир і Емілія Реннери; по 15 дол. — Теодор і Ольга Царі, Володимир і Мирослава Савчаки, Микола і Наталія Хоманчуки; 10 дол. — Ярослав Коляшківський; по 5 дол. — Володимир і Марія Заклинські, Ярослав і Рома Пиндуси, Ігор Герус 3 дол. і Евгенія Леськів 2 дол. — Разом 130.00 долярів.

Дружині Покійного і Рідні висловлюємо щирі вислови співчуття.

СПОРТ

Редагує В.Сохан

НОВІ КЕРІВНІ ОРГАНИ УСЦАК

В суботу 8-го червня 1968 р. в Рочестері (Ню Йорк) відбулися Загальні Збори Української Спортової Централі Америки і Канади, які вибрали на час нової дворічної каденції нові керівні органи спортової централі в такому складі: Рада УСЦАК-у: інж. Б. Рак (Ню Йорк) — голова, Ірина Дубас (Клівленд), інж. Т. Гричай (Перт Амбой), В. Сохан (Ню Йорк), П. Куліш (Шикаго) члени. Контрольна Комісія: проф. Е. Жарський (Ню Йорк) — голова і інж. В. Левицький (Шикаго) та Я. Мороз (Торонто) члени. Управа УСЦАК-у: Ю. Косачевич (Шикаго) — голова, інж. В. Кізима (Дітройт) — заступник і спортово - організ. реф., Д. Новошицький (Шикаго) — секретар і скарбник, С. Маланчук (Клівленд) — пресовий референт. Референт дисципліни і верифікації — д-р М. Сігуровичи (Ню Гейвен). Референтуру Відзнави Фізичної Виравності перебрала Крайова Делегатура на Канаду.

— о —

„Львів" ч.2 — „СКАЛА" ч.4

Весняна рунда, якою починаються щогорічні футбольні чемпіонати Лейк Ірі Сакер Ліґ, закінчена.

В закінчення сезону „Львів" у родинному дебрі переміг 2 : 0 сумівську „Скалу". В честь і славу проводові „Львова" треба сказати, що в дружині „львовян" на грищі ввесь час працювали 6-7 змагунів - українців, а ґоль юньйора Романа Росула був виним знаком, що провід таки справді повного парою й ходою українізує дружину (а не дурить людей, як це дістеся по наших метрополіях). Другі ворота для „Львова" здобув Сото.

Після цієї зустрічі „Львів", із пунктовим відношенням 10 :6, та ворітним 18 : 16, остаточно зайняв друге місце в показник у групи Захід Найвищої кляси Лейк Ірі Сакер Ліґ.

Найкращим стрільцем „Львова" виявився Сантос (8ґолів). Дружину вели Іван Жиґа й Осип Росул.

Сумівська „Скала", крім згаданої поразки в українському дербі, програла 1 : 7 проти Донав Швабен (єдиного ґоля українців здобув Цішкевич), та 1 : 6 проти Олімпдії - Кемпел. Проте положення сумівців не дає підстав до тривоги — тим менше, що ліґа признала їм воковером два пункти за змагання проти Клівленд Кікерс, які „Скала" програла була 1 : 2. В показнику „Скала" зайняла середнє четверте місце. Дружину вів Мирослав Почтар.

Офіційний показник весняної рунди:

Назва дружини:	пункти:
1. Донав Швабен	11 : 5
2. „Львів"	**10 : 6**
3. Клівленд Кікерс	9 : 7
4. „Скала"	**7 : 9**
5. Загреб	5 : 11
6. Караджордж	3 : 13

В чемпіонатах доросту кляси „А" юнаки „Львова" з пуктами 12 : 2 й воротами 27 : 6, зайняли друге місце (на 8 дружин). Найкращі стрільці: І. Роман Росул (8 ґолів), 2 і 3, нарівно Андрій Паньків і Степан Гурко (обидва по6 ґолів). Дружину вів Олег Тарнавський.

Дев'яте місце (на 10 дружин) доросту „Б„ УАСК „Львів" звучить як поганий жарт. Дружина, яка в повному складі вигравала „на-сухо" (до зера), ба, високо громила найсильніших суперників, має на своєму конті 6 поразок, які треба записати на конто батьків цього доросту. Люди трактують спортовий клюб — як дитячий садок для своїх синів: провідник має по цих дітей приїхати завезти на грище, підклуватися ними в час змагань і потім привезти додому. Ніякі вияснення і прохання до батьків у цій справі не помогли — у висліді на грищі появлялася ледве половина змагунів — і змагання одні за другим доводилося програвати без бою. Провідника Михайла Оленчука треба подивляти за терпеливість, хоч тут успішнішим було б рішуче „або - або" супроти батьків і проводу.

Винуватці жалюгідного стану дружини „Б" можуть від батьків наймолодшої учитися належної постави дружини „Сі" УАСК „Львів". Тому і не дивниця, що ця дружина не програла ні одних змагань і, з пунктами 11 : 1 та воротами 25 : 4, зайняла безконкуренційно перше місце (на 7 дружин). Королем стрільців вийшов Олександер Росул (13 ґолів). Дружину вів Василь Багній, а їхню запасну дружину, яка покищо грає тільки товариські змагання — Яків Середа.

Про баталії юньйорських дружин „Скали" і їхні місця в остаточному показникуми не одержали обцяних даних.

Тренінги юньйорів „Львова" успішно веде професійний змагун Стовкерс - Клівленд, Іван Бородяк. До речі, Бородяк відвоював місце в першому складі Стовкерсів, а в змаганнях цієї дружини проти славетнього Сантос (Бразилія), що покінчилися сенсаційною перемогою клівлендців 2 : 1 переможно встояв проти одної з найкращих у світі пар напасників Пеле - Пепе.

О. Гайський

ВІСТІ З УСК-у

Управа УСК-у все ще безперервно працює, хоч вакації вже минають. Згідно з заявою новообраного голови УСК-у Романа Лисняка, управа концентрує свою працю над складенням першої футбольньої дружини УСК-у з українських змагунів. Минулого тижня голова УСК-у і менаджер В. Бойй, як теж члени Управи, переговорювали з кандидатами до першої дружини, чотирнадцятьми українськими футболістами, та устійнювали пляни чергового футбольного сезону.

Є всі дані на те, щоб у черговому футбольному сезоні на складі першої дружини було стільки українців, щоб вона мала вигляд подібний до колишньої першої з років 1953 - 1954, коли в ній виступали: Цьолко, Шміґель, Арндт, Голюка, Лютак, Сєрант, Павлюк й інші українські змагуни. Тоді вони здобували тяжкою працею славу клюбові та добре ім'я українським спортовцям. Можна сподіватися, що в новому сезоні новий склад УСК-у працюватиме з подібним завзяттям та посвятою.

„Шіцен Парк домашне грище УСК-у

Однією з важливих справ, що їх мусіла поладнати Управа, була справа грища для футболістів УСК-у після винайму власного грища на інші цілі. Управа УСК-у договорилася про винайм грища „Шіцен Парку" в Норт Берґен для „домашніх" змагань футболістів УСК-у. Це було одиноке грище, яке могло дати приміщення всім дружинам УСК-у Управа УСК-у заплянувала і вже має впродовж сезону квитки вступу на всі „домашні" змагання сезону. Їх можна купити в членів Управи та в домівці УСК-у.

В. П.

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „САНТА КРОС" СК 2 : 1

Юніон,26 липня. — В другій рунді футбольного турніру Райнґольда, здобула „Ч. Січ" важливу перемогу, цим разом із чемпіоном стейту Ню Джерзі, італійським клюбом Санта Крос, в складі якого виступають, між іншими, відомі змагуни „Роми": Янез і Вестрале. Завдяки цій перемозі „Ч. Січ" закріпилася на чоловій позиції своєї групи, маючи досі здобутих 4-ри точки і відношення воріт 5 : 3. В грі, як і можна було сподіватися, технічну перевагу мали українські футболісти. Італійці протиставили швидкість і надзвичайну завзятість. Ведення для „Ч. Січі" 1 : 0 здобув Чижович з гарної комбінації Василя Каздоби — Вільчака в 19-й хвилині. В 26-й хвилині Вестрале вирівняв вислід 1 : 1, який не змінився до закінчення першої половини. В другій півгрі січовики мали ініціятиву, одначе на чисельніший здобуток ґолів не спромоглися. Одинокого ґоля, що й вирішив про перемогу „Ч. Січі, здобув Володимир Вільчак в 49-й чвилині.

Вислід цей треба уважати за успішний, коли взяти під увагу, що в складі „Ч. Січі" цим разом, з різних оправданих причин, бракувало: Касіяненка, фарміґи, Бутенка, Миханчука, воротарів Донченка і Махника. Новий менаджер І-ї дружини Л. Рудзінський мав великі труднощі, але їх успішно поборов, виставивши до цих вахливих змагань боєздатну одинадцятку. Склад Ч. Січі: Саварин, Воробець, В. Німерчинський, Володимир Каздоба, Суарез, В. Чижович, Л. Вільчак, В. Вільчак, Василь Каздоба, Качмар, Майкут, М. Паливода.

В перших змаганнях вечора Елизабет СК переміг Нюарк СК вислідом 3 : 1 і цим самим залишився на позиції лідера в другії рунді.

Наступні і останні змагання в своїй групі відбуде „Ч. Січ" 9 серпня, о год. 7:30 веч. на цій же площі Фарчерс Ґров в Юніон. Фінальні змагання турніру, до яких ввійдуть першуни груп, є визначені на вечір 23 серпня ц. р.

О. Твардовський

— о —

„КИЇВ" — „СКАЛА" 2 : 1

Рочестер, 3-го серпня. — Футбольна дружина „Києва" відбула із сумівцями з Клівленду „Скалою" товариські змагання, які були передзмагом зустрічі рочестерських „Лансерс" із „Астрос" із Фол Ріверу.

„Київ" у своєму найкращому складі здобув перемогу досить легко. Сумівці з Клівленду були технічно дуже добрі і навіть часто загрожували воротам „Києва", але їхня кондиція та стрілова недиспозиція не дозволили їм викінчувати чих акцій.

В „Києві" відчувся знову брак зіграння та слабі подачі, що було вислідом кількатижневої перерви. Керівник дружини чомусь знову ставив дуже добрих помічників до лінії нападу (А. Барабан та О. Слук), тоді коли добрі напасники сиділи на лавці (О. Завадецький та В. Ільчишин). Ворота для „Києва" здобули О. Слук з гарної подачі Б. Процика та І. Тимченко з подачі А. Барабана. Перед вищою поразкою врятував „Скалу" її добрий воротар, який виловив декілька небезпечних стрілів Б. Процика та А. Слука.

Змагання відбулися в приязній спортовій атмосфері і можна б лише побажати, щоб такі зустрічі між українськими дружинами відбувалися частіше.

М. М.

Збори Відділів УНС

П'ЯТНИЦЯ, 9-го СЕРПНЯ 1968 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. ДЖ. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 371 Відд. о год. 7.30 веч., в залі УНДому при 140 Prospect Ave., Irvington, N. J. Проситься членів платити вклдки на зборах Відділу. — мґр І. Оверко, Стефанія Стеців, Марія Ґерус, Ю. Баранюк.

СУБОТА, 10-го СЕРПНЯ 1968 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Володимира, Відд. 130 о год. 8-ій вечором в приміщенні Українських Католицьких Ветеранів при 331 Іст вул. Перед зборами можна вплатити членські вкладки. — І. Малець, секр.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. Місячні збори Т-ва „Українська Січ" Відд. 182 о год. 6-тій веч. в залі Української Православної Церкви, 47 Hope Ave., Passaic, N. J. — Управа.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 270 Відд., о 7 веч. в УНДомі при 92-96 Фліт вул. Проситься членів прийти та вирівнати свої залеглі вкладки та забрати дивідендові чеки. — Управа: А. Шаран, М. Баран, С. Островський.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Звичайні місячні збори Т-ва Мир 324 Відд. о год. 7-ій вечоча. Проситься чл. прибути. — І. Струк, секр.

АМБРІДЖ, Па. Місячні збори 161 Відд. ім. Св. Василія о год. 7-ій веч. в Клюбовій залі. Збори дуже важні. Обговорювання 50-річчя Відділу, що відбудеться 28 серпня на Річний пікнік 24 серпня на площі Spangs Farm. — П. Роновський, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6040. Червоні мурашки!

— Іто! Будь готовий скочити понад мою голову, коли ми будемо на другому боці!

—Готово!

— Тарзане! Мурашки! Цей кущ повний червоних мурашок!